

MdR, NOS Jazzgeschiedenis, deel 87.

plaat 1 Chick Webb a/h Orchestra: Spinning the Webb (Webb, Fitzgerald)
B/5 - 3:05 - Coral CP 3

Chick Webb and his Orchestra, 3 mei 1938 voor Decca in New York City met een stuk van de drummer-leider en zangeres Ella Fitzgerald: "Spinning the Webb". De Solisten waren trompettist Bobby Stark die van 1928 t/m '33 bij Fletcher Henderson gespeeld had, en trombonist Sandy Williams. De bezetting van het orkest: Mario Bauza, Bobby Stark en Taft Jordan-trompetten, Sandy Williams, Nat Story en George Matthews-trombones, Gavin Bushel en Louis Jordan-altsaxofoons, Ted McRae en Wayman Carver-tenorsaxofoons. De ritme-sectie: Tommy Fulford-piano, ~~Golby~~ Johnson-gitaar, Beverley Peer-bas, Chick Webb-drums. Ook het volgende stuk dat is selecteerde is ~~xxx~~ er een van Chick Webb en Ella Fitzgerald. Het werd 18 augustus 1938 opgenomen, Taft Jordan is de trompetsolist in "Who ya hunchin'".

idem Chick Webb a/h Orchestra: Who ya hunchin' (Webb, Fitzgerald)
B/6 - 2:54 - idem

"Who ya hunchin'", Decca 18 augustus 1938, toen Hilton Jefferson inmiddels 16 altsaxofoon speelde ipv. ~~XXXXXXXXXX~~ Louis Jordan, die een eigen kleine groep geformeerd had, de Tympani Five. ~~XXXXXXXXXX~~ Februari 1939. Mario Bauza ging even naar Don Redman om daarna bij Cab Calloway te gaan spelen, trompettist Dick Vance verving hem. En de solist naast zangeres Ella Fitzgerald als in het nu komende stuk is tenorsaxofonist Ted McRae. In de zeef van de geschiedenis blijven in eerste instantie de allergrootsten achter, de beste, ~~de~~ ^{de} belangrijkste, interessantste - noem maar iets. The Greatest. We hebben het ~~over~~ ^{over} de musici die de ontwikkeling van de jazz bepaald hebben: Louis Armstrong, Coleman Hawkins, Earl Hines, Duke Ellington, Count Basie, Johnny Hodges, Lester Young, Billie Holiday. In de Swing Era, na 1935 ~~XXXXXXXXXX~~ ^{das}, kwamen excellente musici naar voren die, vaak wat verstopt in big bands, niet echt geschiedenis gemaakt hebben, maar in hun tijd weldegelijk ~~mee~~-bepalend waren voor the scene. Julian Dash, Dud Bascomb, we komen ze binnenkort tegen. ^{en} Ook ~~XXXXXXXXXX~~ de tenorsaxofoonsolist van Chick Webb: Ted McRae.

idem Chick Webb a/h Orchestra: Undecided (Charlie Shavers)
B/7 - 3:17 - idem

~~XXXXXXXXXX~~ Zangeres Ella Fitzgerald met het stuk dat trompettist Charlie Shavers eind '38 voor het John Kirby Sextet gemaakt had: "Undecided". Chick Webb, in Baltimore geboren op 10 februari van mogelijk het jaar 1909, had ~~zijn~~ ⁽ⁱⁿ⁾ zijn vroege jeugd een wervelkolomaandoening, vandaar zijn kleine, gekromde verschijning, ~~XXXXXXXXXX~~ ~~XXXXXXXXXX~~ eind '38 begon er van alles fout te gaan met verschillende organen, en juni '39 moest hij in Baltimore voor operatief ingrijpen opgenomen worden. Zonder succes, de 16e stierf hij, 30 jaar oud.

Het orkest ging verder met Bill Beason op drums en de oorspronkelijke gitarist kwam terug: John Trueheart. Het Decca-contract liep ook gewoon door, alleen de naam veranderde: Ella Fitzgerald and het Famous Orchestra. Tot eind 1941 bleef dat zo, toen ging Fitzgerald als 'single' werken, solo. ~~De~~ afsluiting van het Chick Webb-tijdperk een stukje radio-uitzending vanuit The Savoy Ballroom, 'Home of the Happy Feet', waar Chick Webb ooit 'King' was. December 1939 met Bill Beason dus op drums, en als solist ~~tenorsaxofonist~~ Ted McRae: "Swing Out" (

plaat 2 Ella Fitzgerald a/h Famous Orchestra: Swing Out (J.C.Higginbotham, Henry Allen B/laatste - 2:33 - Musidisc 30 JA 5139

Ella Fitzgerald and her Famous Orchestra, The First Lady of Swing, december 1939 vanuit The Savoy Ballroom, Lenox Av., ~~Hale~~^{Red}em, New York City. "Swing Out", thema van trompettist Henry Allen en trombonist J.C. Higginbotham die deel uit maakten van de Luis Russell Band, de begeleiding van Louis Armstrong. Die aardige, los spelende band van oorspronkelijk voornamelijk New Orleans-musici in New York, was achter de ster-trompettist en zanger practsch gedegradeerd tot een kleurloos decor voor de Meester, die op zijn 38ste al zo beroemd was dat hij zijn successen van 10 en meer jaar terug opnieuw voor de plaat kon opnemen. Dit was het orkest: Shelton Hemphill, Louis Bacon en Henry Red Allen-trompetten, J.C.Higginbotham, Wilbur DeParis en George Washington-trombones, Pete Clark die eerder bij Chick Webb speelde, en Charlie Holmes-altsaxofoons, Albert Nicholas en Bingie Madison-tenorsaxofoons. Luis Russell piano, Lee Blair-gitaar, Pops Foster-bas, Paul Barbarin-drums. We horen Armstrong in "I double dare you", waarin Bingie Madison tenorsaxofoonsolist is, en vooral trombonist J.C.Higginbotham bij uitzondering eens goed mag uitpakken.

plaat 3 Louis Armstrong a/h Orchestra: I double dare you (Terry Shand, Jimmy Eaton) B/2 - 2:56 - Coral CP 1

Louis Armstrong and his Orchestra, feitelijk de Luis Russell Band, op 12 januari 1938 voor Decca in Los Angeles: "I double dare you". In 1939 was Sid Catlett de drummer geworden, en dit stuk, met één break voor trombonist Higginbotham, is typerend voor de Louis Armstrong-scene toen. "You're a lucky guy". •

idem Louis Armstrong a/h Orchestra: You're a lucky guy (Sammy Cahn, Saul Chaplin) B/4 - 3:16 - idem

"You're a lucky guy" - Louis Armstrong, Decca, New York City, 18 december ~~1939~~ 1939. Erskine Hawkins, geen familie van tenorsaxofonist Coleman Hawkins, was ook trompettist. Hij werd in 1914 in Birmingham, Alabama, geboren en deed ~~opdat~~ zo zijn best bij de muziekstudies aan het State Teachers College in Montgomery, dat hij tot leider van ~~het~~ de band gekozen werd, van de 'Bama State Collegians. Onder die naam ging het orkest twee jaar na aankomst in New York City voor Vocalion opnamen, ¹⁹³⁶ september '38 kwam er een contract met ~~het~~ RCA Victor-label Blue Bird. En toen werd het Erskine Hawkins, The 20th Century Gabriel, and his Orchestra. De Twintigste Eeuwse Gabriel was een toeteraar die wel de trompet maar niet jazz beheerste. Maar hij had een goed orkest met Dud Bascomb als echte trompettist. Die hoort u na de baritonsaxofoonsolo van Haywood Henry, Aan begin en sluit de leider. "King Porter Stomp" Erskine Hawkins, the 20th Century Gabriel, a/h Orch: King Porter Stomp (Morton) B/3 - 2:37 - RCA Victor 730.708

plaat 4

Jelly Roll Morton's "King Porter Stomp", nog steeds gespeeld, hier in het arrangement van Sammy Lowe, door Erskine Hawkins and his Orchestra, voor Blue Bird in New York City, 12 september 1938. Soli: Erskine Hawkins-trompet, Julian Dash-tenorsaxofoon, Haywood Henry-baritonsaxofoon, Dud Bascomb-trompet en tenslotte de als Gabriel geadverteerde leider. Volgende keer gaan we verder met deze band - dit was deel 87 in de NOS Jazzgeschiedenis, MdR.

idem

Idem: Easy Rider (Shelton Brooks)
A/3 - 2:39 - idem

0 0 0 0 0